

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg kan kun bekræfte over for fru Sonja Mikkelsen, at jeg meget gerne går ind i en sådan drøftelse, og jeg er også glad for at konstatere, at vi kan blive enige om, at vi skal give os den fornødne tid, før vi gennemfører ændringer.

Jeg mener også, det er på dette tidspunkt, vi kan tage stilling til, om der lige nu vil være behov for at ændre den lovgivning, der blev gennemført for 4-5 år siden. Den skal have en vis tid til at virke, og vi kan vel heller ikke helt afvise, at det er et forholdsvis konservativt, måske lidt trægt system. Vi har på det seneste haft eksempler på, at ting, som kunne udmøntes under den nugældende lovgivning, ikke er blevet det fuldt ud, f.eks. de studerendes indflydelse i studienævnene. Man skal ikke forhaste sig med at revidere, så længe man ikke har et ordentligt fundament at bygge på, men som sagt tror jeg, tiden er inde til det.

Jeg kan sige, at ud over det, der knytter sig til demokratiet på disse institutioner, er det også min agt at give Folketinget en redegørelse for det, jeg har kaldt uddannelsernes geografi, altså den fremtidige institutionsstruktur. Det gør jeg under indtryk af, som spørgeren også sagde, at der sker mange ting i disse år, når det gælder samarbejde mellem institutionerne, når det gælder hele internationaliseringen, og når det gælder den problemstilling, der knytter sig til, at institutioner, der ligger i de tyndt befolkede områder, har svært ved at opretholde et forsvarligt og fagligt stærkt uddannelsesmiljø, fordi de studerende i stigende grad søger til de store byer, samtidig med at der i øvrigt er et faldende antal unge i de pågældende årgange i disse år. Hele den diskussion vil jeg meget gerne tage med Folketingets partier.

Bertel Haarder (V):

Jeg vil gerne takke ministeren, fordi han vil fastholde styrelseslovens målsætninger. Jeg synes personlig, at ministeren ikke skulle have dispenseret fra reglerne om dispensation. Ministeren støttede jo den ene rektorkandidat på bekostning af den anden, og det viser, hvor farligt det er som minister at gribe ind med sin gode vilje og lave om på reglerne. Mit første spørgsmål er altså, om ministeren vil love at holde fast i det væsentlige i styrelsesloven, nemlig at ledelsen skal styrkes, så man ikke i sine demokratibestrebelse får det til at fortone sig.

Og så vil jeg spørge med hensyn til demokrati i skolen og ungdomsuddannelserne, om ikke ministeren er bange for at stikke de unge blå i øjnene. Der kan jo ikke være demokrati i alt det væsentlige. Når ministeren i den grad vil styrke demokratiet, risikerer han jo at komme til at styrke udenværkerne, sådan som det er sket i tidligere år, hvor det hele skulle være tværfagligt. Her kom man til at styrke udenværkerne, og skal man nu ved at styrke demokratiet styrke udenværkerne en gang til og igen aflede opmærksomheden fra det, som vi alle vistnok er enige om er det centrale, nemlig den faglige standard i vores skoler og uddannelser?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg kan sige til hr. Bertel Haarder, at da jeg besluttede mig for at dispensere, var jeg ikke bekendt med, at der var flere kandidater på Københavns Universitet, så den beslutning er truffet ganske uafhængigt af, hvem der måtte være kandidater. Jeg har truffet den ud fra et, skal man sige, mere overordnet syn på sagen, og jeg syntes, tiden var inde til at give den mulighed.

Når det gælder det andet spørgsmål, er det da ganske rigtigt, at jeg er optaget af demokratiaspektet i vores uddannelser, men jeg mener, at jeg af mange gode grunde ikke skal fordybe mig i det i den korte tid, jeg har her. Jeg er også optaget af mange andre ting, vil jeg sige til hr. Bertel Haarder, men demokratiet er altså en af dem, og nu får vi en drøftelse af det her i Folketinget. Jeg vil gentage, hvad jeg sagde før, nemlig at jeg synes, det er interessant, at de unge i disse år selv er meget optaget af ikke alene at tage et medansvar, men også få en indflydelse på tingene, så alene af den grund synes jeg, der er behov for det.

Det er jo også en kendsgerning, at efter at vi nu har lavet et serviceeftersyn på hele uddannelsesområdet, viser det sig, at vilkårene for demokratiet i de forskellige grupper i de forskellige uddannelsesområder er meget forskellige. Det vil vel være rimeligt at sige, at der i det mindste skal være ensartede vilkår for at kunne øve medindflydelse på sin uddannelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.